

Niečo vymyslím

Miro Žbirka

Dnes pôjdeme spolu, viac nám netreba,
tá cesta je až do neba.
Zakaždým, keď ideš so mnou, rátaš s tým,
že voľačo ti vymyslím.
Suchý dážď a mokré slnko,
modrú trávu, oranžový les
vymyslím ti dnes.

Rátaš s tým, že niečo pekné vymyslím,
tak už je čas začať s tým.
Zamyslene ladím struny gitary,
veď hádam sa to podarí.
Chytám akord, už to bude,
už to mám, už ti môžem hrať:
„Bejby, mám ťa rád.“

Ako vieme, nestrácal som z krídel peľ...
Čo som nemal, ľahko som si vymyslel.
Vymýšľal som od kolien až po vlasy,
až tu zrazu v celej kráse stála si.
Stála si.
Stála, stála, stála si.

Už sa v šere stráca naša ulička,
už tma nám vchádza za tričká.
Dnes budeme spolu, viac nám netreba,
tá cesta je až do neba.
Anjeli nám zažnú sviece,
už sa, láska, nepýtaj, čo s tým.
Niečo vymyslím.

Ako vieme, nestrácal som z krídel peľ,
čo som nemal, to som si vždy vymyslel.
Vymýšľal som od kolien až po vlasy
až tu zrazu v celej kráse stála si.
Stála si.
Stála, stála, stála si.